

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 6 kwietnia 2021 r.

DIH-3.707.18.2021.IJ

DECYZJA DIH-III/17/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Nr NU.6.2021 Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Białymstoku z 10 lutego 2021 r. (nr akt kontroli: NU. 8361.80.2020.MT), na mocy której przedsiębiorcy Marcinowi Florczykowi prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Marcin Florczak PAMAR w Białymstoku, wymierzono karę pieniężną w wysokości 1.500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych) za niewykonanie w miejscu sprzedaży detalicznej, tj. w należącym do przedsiębiorcy sklepie „Chorten” w Białymstoku, obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), polegających na niewidocznieniu cen i cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży, **utrzymuje ww. decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W dniu 16 grudnia 2020 r. inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Białymstoku zwanego dalej: „Podlaskim WIIH” lub „organ pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w sklepie spożywczym (...), należącym do (...), dalej: „strona”, „strona postępowania”, „przedsiębiorca”.

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162), dalej: „Prawo przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 3 grudnia 2020 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli – kontrola przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), dalej: „ustawa o cenach” oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidoczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r. , poz. 2121).

W trakcie kontroli sprawdzano przestrzeganie przez przedsiębiorcę obowiązku uwidaczniania cen oraz cen jednostkowych przy towarach oferowanych do sprzedaży. Inspektorzy sprawdzili 190 wrywkowo wybranych z oferty sklepu produktów, stwierdzając łącznie w 25 przypadkach nieprawidłowości, tj:

- brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych dla 6 partii produktów oferowanych do sprzedaży, tj.:
  - 1) makaronu muszelki morskie Lubella a’ 400 g,
  - 2) żelu pod prysznic „DOVE” Pobudzający rytuał a’ 500 ml,
  - 3) napoju herbata zielona/cytryna & mięta na zimno „Herbapol” a’ 300 ml,
  - 4) napoju gazowanym owocowym (cytryna mięta) „Tymbark” a’ 330 ml,
  - 5) napoju gazowanym owocowym (mango pomarańcza) „Tymbark” a’ 330 ml,
  - 6) napoju „Gatorade cool blue” a’ 500 ml,
- brak uwidocznienia ceny jednostkowej dla 19 partii produktów oferowanych do sprzedaży, tj.:
  - 1) mieszance owoców suszonych „Anmar” a’ 140 g,
  - 2) chusteczkach dla niemowląt „Bambino” a’ 63 szt.,
  - 3) płynie do czyszczenia szyb, kominków, grilli i kuchenek „Filip” a’ 500 ml,
  - 4) odżywcze do włosów „Dove Radiance Revival” a’ 200 ml,
  - 5) pestkach słonecznika „Marand” a’ 120 g,
  - 6) chrupkach kukurydzianych „FLIPS” a’ 50 g,
  - 7) chrupkach kukurydzianych pałeczki „FLIPS” a’ 90 g,
  - 8) wodzie niegazowanej „PRIMAVERA” a’ 500 ml,
  - 9) wodzie gazowanej „Kropla Beskidu” a’ 500 ml,
  - 10) wodzie niegazowanej „Krynka” a’ 500 ml,
  - 11) napoju „Black Shadows Magnez” a 250 ml,
  - 12) napoju „Trick orange” a’ 330 ml,
  - 13) herbatnikach z cukrem w czekoladzie „Duelki” a’ 181 g,
  - 14) herbatnikach z kremem o smaku śmietankowym, a’ 200 g,

- 15) rogalikach „7 Days min cacao” a’ 185 g,
- 16) podpaskach „Naturella” CLASSIC maxi a’ 8 szt.,
- 17) sznurku kuchennym bawełnianym do kontaktu z żywnością „RAVI” a’ 40 m,
- 18) folii aluminiowej „RAVI” a’ 20 m,
- 19) przyprawie do grilla „Prymat” a’ 80 g.

Powyższe stanowiło naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o cenach.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 18 stycznia 2021r. Podlaski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej w trybie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach z tytułu niewykonania obowiązków uwidaczniania w miejscu sprzedaży cen oraz cen jednostkowych. Jednocześnie stronę pouczone o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w postępowaniu, a w szczególności o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, przeglądania akt sprawy, jak również brania udziału w przeprowadzeniu dowodu oraz możliwości złożenia wyjaśnienia.

Decyzją Nr NU.6.2021 z dnia 10 lutego 2021 r. Podlaski WIIH wymierzył przedsiębiorcy (...), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach karę pieniężną w wysokości 1.500 zł za niewypełnienie w miejscu sprzedaży detalicznej tj. w skontrolowanym sklepie (...), obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen przy 25 rodzajach wyrobów oferowanych do sprzedaży.

W dniu 22 lutego 2021 r. do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku wpłynęło odwołanie strony. W odwołaniu tym strona wniosła o zmniejszenie wysokości kary np. do kwoty 100 – 200 zł, w związku z faktem, iż kara została wymierzona na podstawie przychodu za rok 2020 nie zaś dochodu. Strona przedstawiła wydruki za rok 2020 wskazujące, iż wydatki przekroczyły w roku 2020 dochód strony.

Pismem z dnia 11 marca 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej: „Prezes UOKiK” poinformował stronę postępowania o toczącym się postępowaniu odwoławczym oraz przysługującym stronie prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała ze swojego uprawnienia.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych

rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Z treści zaś § 3 rozporządzenia wynika, iż cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie lub w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu. Zaś § 4 ust. 1 tego rozporządzenia stanowi, że cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za: litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości; kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy; metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości; metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni; sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Czynności kontrolne przeprowadzone przez Inspekcję Handlową wykazały, iż ww. przedsiębiorca nie wykonał obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach. W toku kontroli jednoznacznie stwierdzono, że w sklepie „Chorten” w Białymstoku należącym do strony postępowania, nie uwidoczniono cen oraz cen jednostkowych 25 ze 190 skontrolowanych produktów, tj.:

- ceny i ceny jednostkowej dla 6 produktów,
- ceny jednostkowej dla 19 produktów.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy jest spójny i jednoznaczny. Zaskarżona decyzja wydana została w oparciu o dowody zebrane w trakcie kontroli, w szczególności protokół kontroli, a strona nie kwestionowała ustaleń kontroli.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwraca uwagę, że art. 4 ust. 1 ustawy o cenach stanowi, iż w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Niezrealizowanie tego obowiązku, zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń

inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane. Ustęp 3 tego artykułu stanowi natomiast iż, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu. Biorąc więc pod uwagę maksymalny zakres sankcji, jaką mógł zastosować Podlaski WIIH, kara w wysokości 1500 zł jest, w ocenie Prezesa UOKiK, odpowiednią i zastosowaną prawidłowo, z uwzględnieniem wszystkich ustawowych kryteriów nałożenia sankcji.

Prezes UOKiK wskazuje, że celem ustawy o cenach jest ochrona konsumenta oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorcami. Informacja dotycząca ceny służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą.

Z protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że na pobranych losowo 190 produktów zakwestionowano oznaczenie ceną dla 25 z nich, co stanowi 13 procent skontrolowanych produktów.

W odwołaniu strona wnosi o zmniejszenie kary do kwoty 100 – 200 zł w związku z tym, iż została wymierzona o przychód firmy a nie dochód.

Wskazać w tym miejscu należy, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ceny usługi, jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstraszająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby

w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych.

Wymierzając sankcję w niniejszej sprawie organ pierwszej instancji zasadnie posłużył się swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz dopuszczalnych jej wysokości. Ustalając wysokość kary Podlaski WIIH prawidłowo uwzględnił kryteria określone w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach.

Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK uznaje, iż Podlaski WIIH wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji.

Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 1.500 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną realizującą zasady skutecznej, proporcjonalnej i odstraszałej kary ujętej w pomocniczo stosowanej legislacji unijnej tj. art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L Nr 80 z 18.03.1998 r.). Należy ponadto stwierdzić, iż przepisy ustawy o cenach stanowią, iż wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada karę pieniężną w wysokości do 20 000 zł. Wymierzając sankcję w tym zakresie posługuje się przy tym swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz wysokością. Podlaski WIIH, po dokonaniu oceny stwierdzonych nieprawidłowości oraz po uwzględnieniu przesłanek, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach ustalił wysokość kary pieniężnej w dolnej (1500 zł stanowi 7,5 proc. maksymalnej kary) granicy przewidzianej prawem. Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znalazł podstaw do anulowania czy obniżenia kary.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o cenach przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu. Nie ma zatem możliwości ustalenia wysokości kary na podstawie dochodów przedsiębiorcy, gdyż przepisy przedmiotowej ustawy obligują do uwzględnienia obrotu i przychodu strony jako podstawy przy ustalaniu wysokości sankcji.

Rozpatrując odwołanie Prezes UOKiK zbadał także kwestię odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189 f Kpa.

Powyższy przepis wskazuje wprost jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i przestać na pouczeniu. Występują wtedy, gdy:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W przedmiotowej sprawie strona, niezgodnie z obowiązującymi przepisami nie uwidoczniła cen i cen jednostkowych. Ogółem zakwestionowano 13% zbadanych produktów. Inspektorzy nie sprawdzali podczas kontroli wszystkich produktów, a jedynie określoną ilość i w oparciu o te ustalenia wydana została decyzja. Trudno zatem uznać, iż waga naruszenia jest znikoma.

Przywołać należy wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 8 listopada 2019 r. sygn.. VI SA/Wa 1400/19, utrzymujący w mocy decyzję Prezesa UOKiK dotyczącej ukarania strony karą za naruszenie ustawy o cenach po stwierdzeniu podczas kontroli nieprawidłowości w 2,4% kontrolowanych produktów (zbadano 501, zakwestionowano 12).

Strona, w trakcie kontroli dobrowolnie wyeliminowała uchybienia, co potwierdza wpis w protokole kontroli.

Tym samym przesłanka pierwsza nie została całkowicie spełniona, zatem Prezes UOKiK nie znajduje podstaw dla zastosowania art. 189f pkt § 1 pkt 1Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej.

Niezależnie od powyższego organ drugiej instancji informuje, że kwestia sytuacji materialnej strony może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką

jest wymierzona kara pieniężna. Organ drugiej instancji nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuację przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary.

Prezes UOKiK informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz.1325 z późn. zm.) na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes UOKiK przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Podlaski WIIH zasadnie nałożył na przedsiębiorcę (...), karę pieniężną wysokości 1.500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych), z tytułu naruszenia określonych w art. 4 ust. 1 ww. ustawy o cenach, obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen przy 25 rodzajach wyrobów oferowanych do sprzedaży. Tym samym, decyzja Nr NU.6.2021 Podlaskiego WIIH z dnia 10 lutego 2020 r. o wymierzeniu kary pieniężnej powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:

- 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 ze zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/